

[Niels Helveg Petersen.]

politiske partier til at indse, at det kan være nødvendigt at justere på den udvikling, som her tegner sig.

Der er med de lovforslag, der her foreligger fra regeringens side for statsskattens vedkommende, sammenholdt med reglerne om det kommunale skatteloft, tale om en vis lempelse af den samlede offentlige finanspolitik. Det mener jeg er fuldt forsvarligt. Men i forbindelse med hele diskussionen om skatterne skal jeg ikke undlade at gøre nogle bemærkninger til hr. Grünbaum.

Hr. Grünbaum beklagede meget stærkt stigningen i skatterne, og jeg skal gerne erkende, at det da i høj grad er betænkeligt med en så stærk stigning i skatterne, som vi har oplevet. At det i høj grad kan have betænkelige følger for arbejdsudbud og arbejdslyst på forskellig måde, tror jeg ikke nogen er i tvivl om. Kildeskattesystemet i sig selv kan nok også føre til betænkeligheder netop på dette punkt. Jeg tror ikke, kildeskattesystemet i sig selv som princip er særlig egnet til at bidrage til et ekstra udbud af arbejdskraft. Men hvis man vil beklage denne stærke stigning i skatterne, skulle det, hvis der skulle være mening i det, følges op med en politisk linje, så man enten havde sagt, at man ville nedskære statens udgifter — men det er jo ikke tilfældet, tværtimod har man modsat sig besparelser — eller at man ville acceptere et større privatforbrug og dermed en endnu større stigning i det private forbrug, en endnu større stigning i importen og et endnu større underskud på betalingsbalancen. Enten måtte man, hvis der skulle være mening i at beklage skattestigningerne, have nedskåret udgifterne, eller også måtte man have accepteret et større underskud på betalingsbalancen. Andre muligheder gives, så vidt jeg kan se, ikke.

Jeg lagde med megen forbløffelse mærke til, at hr. Grünbaum beklagede ulysten til investeringer og ligesom fastslog som en kendsgerning, at investeringsniveauet i dansk erhvervsliv var meget lavt.

Det svarer da i hvert fald overhovedet ikke til de oplysninger, som foreligger for folketingets skatteudvalg. Jeg kan eksempelvis citere fra den økonomiske årsoversigt, kapitel 6, side 4, hvor der står:

„Målt i faste priser øgedes investeringerne i maskiner og udstyr med godt 20 pct. fra 1968 til 1969. Stigningen fortsatte ind i første halvår 1970, hvor importen af maskiner og udstyr i faste priser lå ca. 25 pct. over første halvår 1969“.

og man omtaler i øvrigt investeringsniveauet som værende generelt højt. Det er der ingen tvivl om at det er, og derfor er det forbløffende at høre hr. Grünbaum tale om denne stagnation, denne nedgang og ulyst til at investere i dansk erhvervsliv.

Men når vi taler om erhvervslivets investeringer, er der andre punkter, man kunne opholde sig ved. Der er en meget enkel mulighed for at øge de erhvervsmæssige investeringer eller skaffe plads til dem, og det er at holde igen både i det private og det offentlige forbrug. Men det er jo ikke det, hr. Grünbaum i øvrigt har anbefalet. Nu forstår vi, at nu skal der føres en ny form for kreditpolitik med generelle regler, hvor man vil støtte visse særlige former for industri, mens andre former for industri ikke skal have nogen kapitaltilførsel. Hvis den diskussion skal have nogen mening — og jeg synes, det var meget tiltalende, hvis den kunne få det — var det nyttigt, om vi fik belyst, hvilke industrigræne det er, disse generelle regler for kapitaltilførsel særlig skal tilgodese, og hvilke industrigræne der ikke skal have nogen kapitaltilførsel. Det er dog ganske væsentligt, også for befolkningen, at vide, hvad den har i vente af sådanne generelle kapitalregler. Kan vi ikke få noget at vide om, hvilke industrier man særlig vil tilgodese — jeg går ud fra, at det er eksportindustrier — og hvilke man ikke vil tilgodese? Det drejer sig jo efter hr. Grünbaums opfattelse om at fordele knap kapital, men jeg mener ikke, den diskussion kan få nogen mening, medmindre man også er villig til at